

உலகத்தின் மேல் பறக்கும் முன்று தூாதர்கள் !

P.V. JESUDAS

தேவனுடைய கிருபையும், இறக்கமும், சமாதானமும், உங்களோடு இன்றும் என்றும் எப்பொழுதும் இருப்பதாக!

“கர்த்தராகிய ஆண்டவர் தீர்க்கதறிசிகளாகிய தம்முடைய ஊழியக்காரருக்குத் தமது இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தாமல் ஒரு காரியத்தையும் செய்யார்.” – ஆயோஸ் 3:7
ஆண்டவர் தம்முடைய பின்னைகளுக்கு கொடுக்கிற விசேஷமான ஒரு வாக்குத்தக்தம், இந்த உலகத்தில் நடக்கப்போகிற காரியங்களையும், இனிமேல் வரபோகிற காரியங்களையும் தம்முடைய தீர்க்கதறிசிகளுக்கு சொல்லாமல் எதையும் செய்யமாட்டார்.

நோவா என்ற கர்த்தருடைய பின்னை, 120 ஆண்டுகளாக இந்த உலகம் பிரளயத்தினாலே அழியபோகிறது என்ற பிரசங்கித்தான்.

“அப்பொழுது கர்த்தர்: என் ஆவி என்றைக்கும் மனுவனோடே போராடுவதில்லை; அவன் மாமச்மதானே, அவன் இருக்கப் போகிற நாட்கள் நூற்றிருபது வருடம் என்றார்.” ~ஆதி. 6:3

நோவா தன்மூடைய மக்களோடுகூட சேர்ந்து, அன்றைய உலகம் முழுவதும் சிசன்று, தேவ அறவியின் பெரும் வல்லமையினாலே மக்களிடத்திலே 120 வருடம் வரபோகிற அழிவை குறித்து பேசினார். இதை குறித்து பேதுருவும் ஏழுகிறார்.

“பூர்வ உலகத்தையும் தப்பிடாமல், நீதியைப் பிரசங்கித்தவனாகிய நோவா முதலான எட்டுப்பேரைக் காப்பாற்றி, அவபக்தியுள்ளவர்கள் நிறைந்த உலகத்தின்மேல் ஜலப்பிரளயத்தை வரப்பன்னி; சோதோம் கொமோரா என்னும் பட்டணங்களையும் சாம்பலாக்கிக் கவிழ்த்துப்போட்டு, ஆக்கிளைக்குள்ளாகத் தீர்த்து, பிற்காலத்திலே அவபக்தியாய் நடப்பவர்களுக்கு அவைகளைத் திருஷ்டாந்தமாக வைத்து;” ~2 பேது 2:5
நினிவே பட்டணத்தை அழிக்க ஆண்டவர் தீர்மானித்தபோது, அங்கு யோனா தீர்க்கதறிசியை அனுப்பி 40 நாட்களாக எச்சித்து வந்தார். யோனா இரவு பகலாக அரசர்கள் முதற்கொண்டு ஆண்டி வரைக்கும், பெரியவர்கள் முதற்கொண்டு சிறியவர்கள் வரையான யாவருக்கும், வல்லமையாக நினிவே பட்டணம் அழிய போகிறது என்ற பிரசங்கம் செய்தான்.

இந்த உலகத்தின் கடைசி நாட்களிலே ஆண்டவர் தம்முடைய பின்னைகளுக்கு ஒரு தூதை நிச்சயமாக தருகிறார். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவானவர் வருவதற்கு முன்பாக யோவான் ஸ்நானகன் எழும்பி, ஆண்டவரை பற்றி சாட்சி சொன்னான்.

இந்த கடைசி நாட்களிலே ஆண்டவர் ஒரு விசேஷமான தூதை வைத்திருக்கிறார்.

~1~

“பின்பு, வேறொரு தூதன் வானத்தின் மத்தியிலே பறக்கக்கண்டேன்; அவன் பூமியில் வாசம்பண்ணுகிற சகல ஜாதிகளுக்கும், கோத்திரத்தாருக்கும், பாலைக்காரருக்கும், ஜனக்கூட்டத்தாருக்கும் அறிவிக்கத்தக்கதாக நித்திய சுவிசேஷத்தை உடையவனாயிருந்து,” – வெள் 14:6

இந்த அஹாம் வசனத்திலிருந்து பணிவிரண்டாம் வசனம் வரைக்கும், இந்த உலகத்தின் கடைசி நாட்கள் வரைக்கும் முன்று தூதுகள் செல்லும் என்ற ஏழுப்பட்டுள்ளது.

இந்த முன்று தூதுகளை ஆண்டவர், முன்று தூதர்களுக்கு ஒப்பிட்டு பேசுகிறார். தூதர் என்றால் தூதுகளை கொண்டு வருகிறவர் என்று அர்த்தம். இந்த தூது மனுஷனுடைய தூது அல்ல, இது பரலோகத்திலிருந்து வந்த தூது. அதுவே நோவாவின் காலத்திலேயும், நினிவே பட்டணத்துக்கும், சோதோம் கொமோராவுக்கும் ஆண்டவர் அழிவின் தூதுகளை கொடுத்து போல, இன்று அவர் வருவதற்கு முன்னதாக, இந்த உலகம் முற்றிலுமாக அக்கினியால் அழிவதற்கு முன்னதாக முன்று பெறும் தூதுகளை, ஆண்டவர் பரலோகத்திலிருந்து தம்முடைய பின்னைகளுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்.

இந்த தூதுகள் பூமியின் வாசம்பண்ணுகிற சகல ஜாதிகளுக்கும், கோத்திரத்தாருக்கும், பாலைக்காரருக்கும், ஜனக்கூட்டத்தாருக்கும், அறிவுக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. ஆண்டவர் தம்முடைய மிகுந்த கிருபையினாலே ஏதாவது ஒரு காரியத்தை சொல்லும்போது தன்மூடைய தீர்க்கதறிசிகளுக்கு அந்த தூதை கொடுத்து, அந்த தீர்க்கதறிசிகள் உலகிலங்கும் இருக்கிற மக்களுக்கு அதை கொடுக்கத்தக்கதாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். திடிவரண்று ஆண்டவர் சொல்லாமால் ஒரு கரியத்தையும் செய்யமாட்டார். அந்த காரியங்கள் வருவதற்கு முன்னதாகவே தம்முடைய பின்னைகளுக்கு சொல்லி விடுகிறார். ஆகவே யாரும் எங்களுக்கு தெரியாது என்று சொல்லிவிடாதபடி, ஆண்டவர் அப்படி செய்கிறார்.

என்றாலும் சாத்தான், இப்படிப்பட்ட விசேஷமான காரியங்களை கேட்கக்கூடாதபடி மக்களை வழிமிரித்து அங்காங்கு அவருடைய காரியங்களிலே ஈடுபட செய்து கொண்டிருக்கிறான்.

இந்த உலகத்தின் மக்கள் குணிந்த தலையாக இருக்கிறார்கள். இந்த உலகத்தை நோக்கி பர்த்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் தவிர, வானத்தை அண்ணார்ந்து பார்த்தவர்களாக இருக்கமாட்டேரம் என்கிறார்கள். உலக கவலைகளும், உலகத்தினுடைய காரிங்களும், தங்களுடைய வாழ்நாளை இந்த

உலகத்தின் காரியங்களுக்காகவே செலவழித்துகிகாண்டிருக்கிறார்கள். தலை நிமிந்து பரலோகத்தை பார்ப்பதற்கு அவர்களுக்கு அவகாசம் கிடையாது.

மன்ற தூதர்களின் தூதுகளை நாம் வேதக்தில் வாசிக்கிறோம்.

“பின்பு, வேறொரு தூதன் வானத்தின் மத்தியிலே பறக்கக்கண்டேன்; அவன் பூமியில் வாசம்பண்ணுகிற சுகல ஜாதிகளுக்கும், கோத்திரத்தாருக்கும், பாவைக்காரருக்கும், ஜனக்கூட்டத்தாருக்கும் அறிவிக்கத்தக்கதாக நித்திய சுவிசேஷத்தை உடையவனாயிருந்து,” – வெளி. 14:6

~2~

“வேறொரு தூதன் பின்சென்று: பாபிலோன் மகா நகரம் விழுந்தது! விழுந்தது! தன் வேசித்தனமாகிய உக்கிரமான மதுவைச் சுகல ஜாதிகளுக்கும் குடிக்கக்கொடுத்தானே! என்றான்.” – வெளி. 14:8

“அவர்களுக்குப் பின்னே முன்றாம் தூதன் வந்து, மிகுந்த சத்தமிட்டு: மிருகத்தையும் அதின் சொருபத்தையும் வணங்கித் தன் நெற்றியிலாவது தன் கையிலாவது அதின் முத்திரையைத் தரித்துக்கொள்ளுகிறவனேனோ,” – வெளி. 14:9

இங்கு சொல்லப்படுகிற இந்த தூதுகள் சுவிசேஷகத்தியூடைய ஒரு பாகமாக இருக்கிறது. அண்டவர் அன்ற அதாம் ஏவாளுக்கு கொடுத்த சுவிசேஷம், அப்படியே இன்று வரை தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த சுவிசேஷத்தியூடைய கடைசி தூதை, இந்த உலகத்திலிருக்கிற எல்லா மக்களும் பார்க்கும்படியாக செய்கிறார்.

“திறக்கப்பட்ட ஒரு சிறு புஸ்தகம் அவன் கையில் இருந்தது; தன் வலதுபாதத்தைச் சமுத்திரத்தின்மேலும், தன் இடுபாதத்தைப் பூமியின்மேலும் வைத்து,

சிங்கம் கெரச்சிக்கிரதுபோல மகாசத்தமாய் ஆர்ப்பரித்தான்; அவன் ஆர்ப்பரித்தபோது ஏழ இடிகளும் சத்தமிட்டு முழங்கின்.” – வெளி. 10:2

அங்குவே இந்த தூதானது அபியானவரின் பெறும் வல்லமையோடு இந்த உலகத்தில் போய்கொண்டிருக்கிறது.

தூதன் மிகுந்த சத்தமிட்டு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் அணைவரும் கேட்கவேண்டும் என்று பொருள். இதை யாரும் கேட்கக்கூடாதபடி இருக்கக்கூடாது. இந்த உலகத்தின் எந்த மதமானாலும் சரி, யாவரும் கேட்க வேண்டிய ஒரு தூதாக இருக்கிறது.

இந்த தூது உலகம் மழவதும் புத்தக வடிவிலும், ரேஷீயோ மூலமாகவும், டி.வி மூலமாகவும், இன்டர்னெட் மூலமாகவும் போய்கொண்டிருக்கிறது.

“பரிசுத்த ஆவி உங்களிடத்தில் வரும்போது நீங்கள் பெலனடைந்து, எருசலேமிலும், யூதோயா முழுவதிலும், சமாரியாவிலும், பூமியின் கடைசிபரியந்தறும், எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள் என்றார்.” – அப். 1:8

இங்கு 70 சீஷர்களுக்கு முன்பாகவும் 500 கிறிஸ்தவர்களுக்கு முன்பாகவும் இயேசு இந்த வர்த்தகனை சொன்னார். முதலாவது எருசலேமிலே பிரசங்கம் பண்ணுங்கள் என்றார். பிறகு யூதோயாவுக்கு செல்லுங்கள், பின்பு சமாரியாவுக்கு போங்கள், பிறகு பூமியின் கடைசி பரியந்தம் போங்கள் என்றார். எருசலேமிலே யூதர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் வேதம் படித்தவர்களாக இருந்தார்கள். 1500 வருடமாக தேவையூடைய பின்னைகளாக இருக்கிறார்கள். இப்படியாக அந்த

இடத்திலோதான் முதலாவது பிரசங்கம் செய்ய சொல்லுகிறார். முதலாவது கிறிஸ்தவ மக்கள் சத்தியம் மழவதையும் அறிந்துகிளான்னவேண்டும். இன்றைக்கு சத்தியம் மழவதும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு தெரிவதீட்டலை. ஏதோ ஒரு பகுதியை தெரிந்துகொண்டு வேதம் மழவதையும் அறிந்துகவர்களாக காட்டிக்கொள்கிறார்கள். அதுகே முதலாவது தேவையூடைய பின்னைகள் தான் சத்தியத்தை மழவதுமாக அறிந்துகொள்ளவேண்டும். “இந்தப் பன்னிருவரையும் இயேசு அனுப்புகையில், அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டுச் சொன்னது என்ன வன்றால்: நீங்கள் புஜாதியார் நாட்டுக்குப் போகாமலும், சமாரியர் பட்டணங்களில் பிரவேசியாமலும், காணாமற் போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்குப் போங்கள்.”

~3~

அண்டவர் பூரணமான ஒரு சுவிசேஷம், தன்யூடைய பின்னைகளுக்கு முதலாவது தெரியவேண்டும் என்ற நினைக்கிறார். இயேசு கிறிஸ்து முதலாவது எருசலேமிலோதான் பிரசங்கம் செய்தார்.

“பிசாசுகள் பிடித்திருந்தவனுக்கும் பன்றிகளுக்கும் சம்பவித்ததைக் கண்டவர்களும் அவர்களுக்கு விவரமாய்ச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது தங்கள் எல்லைகளை விட்டுப்போகும்படி அவரை வேண்டிக்கொள்ளத் தொடங்கினார்கள். அப்படியே அவர் படவில் ஏற்கிறபொழுது, பிசாசு பிடித்திருந்தவன், அவரோடேகூட இருக்கும்படி தனக்கு உத்தரவுகொடுக்க அவரை வேண்டிக்கொண்டான். இயேசு அவனுக்கு உத்தரவுகொடாமல்: நீ உன் இனத்தாரிடத்தில் உன் வீட்டிற்குப்போய், கர்த்தர் உனக்கு இரங்கி, உனக்குச் செய்தவைகளையெல்லாம் அவர்களுக்கு அறிவியென்று சொன்னார்.”

~மாங்கு 5:16-19.

அங்குவே கர்த்தர் இங்கு முதலாவது உன் இனத்தரிடத்திலே உன் வீட்டிற்குப் போய் அறிவியென்ற சொன்னார்.

இந்த உலகத்தின் கடைசி நாட்களிலே, முன்று தூதுகளோடு இந்த உலகத்தின் சுவிசேஷம் முடிகிறது. இந்த முன்று தூதுகளுக்கு அப்பூம், வேறுவிதமான தூதை இந்த உலகத்தில்கு தருகிறதில்லை. அங்குவே இந்த முன்று தூதுகளோடும் இந்த உலகத்தியூடைய இரட்சிப்பின் செய்தி முடிவடைகிறது.

“சமுத்திரத்தின்மேலும் பூமியின்மேலும் நிற்கிறதாக நான் கண்ட தூதன், தன் கையை வானத்திற்கு நேராக உயர்த்தி; இனி காலம் செல்லாது; ஆனாலும் தேவன் தம்முடைய ஊழியக்காரராகிய தீர்க்கதறிசிகளுக்குச் சுவிசேஷமாய் அறிவித்தபடி, ஏழாம் தூதனுடைய சத்தத்தின் நாட்களிலே அவன் எக்காளம் ஊதப்போகிறபோது தேவரகசியம் நிறைவேறும் என்று,” – வெளி. 10:5,6

இந்த முன்று தூதுகள் முடிந்தவுடனே, இனி காலம் செல்லாது. இந்த உலகத்தின் காரியங்கள் எல்லாமே திடிரென்று ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிடும்.

இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகிற தூதுகள் யாவும் வல்லமையான தூதுகளாக இருக்கிறது. மக்கள் நிச்சயமாக கேட்கவேண்டிய தூதாக இருக்கிறது. மக்களுடைய உள்ளத்தின் அழைத்திலே பதிய வேண்டிய தூதாக இருக்கிறது. அதற்காகதான் வேதம், மிகுந்த சத்தமிட்டு என்று சொல்லுகிறது. தேவைக்கு பயந்து, அவரை மகிழ்வைப்படுத்துவங்கள் என்று இந்த தூது சொல்லுகிறது. இந்த கடைசிக் காலத்தின் தூது, தேவைக்கு பயப்படுங்கள் என்று சொல்லுகிறது. இந்த உலகத்தில், கர்த்தருடைய பின்னைகள் மனிதர்களுக்காக பயந்து

கொண்டிருக்கிறோம். அரசாங்கத்திற்காக பயந்து கொண்டிருக்கிறோம். தேவனை தவிர எல்லாவற்றிற்கும் பயப்படுகிறோம். அஹால் உலகத்தின் காரியங்களுக்காகவும் மக்களுக்காகவும் அதிகாரங்களுக்காகவும் பயந்து கொண்டிருக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு தேவன் சொல்லுகிற முதல் தூது என்ன? தேவனுக்கு பயந்து அவரை மகிழ்வீப்படுத்துவங்கள் என்பதே.

நாம் யாவரும் தேவனை தொழுகிறோம். அஹால் அதன் மத்திய பாகமாக அவருக்கு பயந்து அவரை மகிழ்வீப்படுத்தவேண்டும்.

இன்றைக்கு உலகத்தில் எல்லா கண்த்தையும் மகிழ்வீயும் மனிதனே ஏந்தது கொள்ளுகிறான். நான் இப்படி செய்தேன். நான் அநேக வருஷக்காலமாக

~4~

பாடுப்பட்டு இப்படி செய்தேன். நான் இந்த சபையை கட்டினேன். இத்தனை பேரை நான் அஹண்டவருடைய பாதத்திலே கொண்டு வந்தேன். நான் என் ஊழியத்திலே பெரிய காரியங்களை செய்தேன். நான் அதிகமாக காணிக்கை கொடுத்தேன் என்றில்லாம் நம்மையே மகிழ்வீப்படுத்தகிறோம்.

அஹால் அஹண்டவர் சொல்லுகிறார், தேவனுக்கு பயந்து அவருடைய நாமத்தை மகிழ்வீப்படுத்துவங்கள். கடவுளுக்கு கொடுக்கும் மகிழ்வீய மனிதர்களாகிய நாம் ஒருபோதும் ஏந்ததுக் கொள்ளக்கூடாது.

ஓரு வீட்டை கட்டினேன் என்று பெருமையாக சொல்லாமல், அஹண்டவர் இந்த வீட்டை கட்டுவதற்கு எத்தனை உதவிகள் செய்தார் என்று சொல்லவேண்டும். அவருக்கே கண்த்தையும் மகிழ்வீயும் கொடுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு நாம் வாழ்வதும் அவராலே, நாம் பிழைப்பதும் அவராலே, யாவும் அவராலே அதிகிறது.

“காரியத்தின் கடைத்தொகையை கேட்போமாக, தேவனுக்குப் பயந்து, அவர் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்; எல்லா மனுவர்மேலும் விழுந்த கடமை இதுவே. ஒவ்வொரு கிரியையையும், அந்தரங்கமான ஒவ்வொரு காரியத்தையும் நன்மையானாலும் தீமையானாலும், தேவன் நியாயத்திலே கொண்டுவருவார்.” – பிரசங்கி 12:13,14

இந்த தூதனுடைய முக்கிய காரியம்: தேவனுக்கு மாத்திரம் பயப்பட வேண்டும். ஏனென்றால், சீக்கிரத்தில் பெரிய காரியங்கள் யாவும், இந்த உலகத்தில் நடக்க போகிறது. எதற்காக அவருக்கு பயப்பட வேண்டும்? எதற்காக அவரை மகிழ்வீப்படுத்த வேண்டும்? அவர் நியாயத்தீர்ப்பு கொடுக்கும் வேலை வந்தது. நமக்கு முன்பாக நியாயத்தீர்ப்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தவிதமாக நடக்கபோகிறதாலே அவருக்கு பயந்து அவருடைய கற்பனைகளை கைக்கொள்ளவேண்டும். அந்த நாளில், என்னுடைய கற்பனைகளை கைக்கொண்டாயா? என்று அஹண்டவர் கேட்பார்.

“ஓருவன் என் வார்த்தைகளைக் கேட்டும் விசுவாசியாயற்போனால், அவனை நான் நியாயந்தீர்ப்பதில்லை; நான் உலகத்தை நியாயந்தீர்க்கவராமல், உலகத்தை இரட்சீக்கவந்தேன். என்னைத் தன்னி என் வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாதவனை நியாயந்தீர்க்கிறதொன்றிருக்கிறது; நான் சொன்ன வசனமே அவனைக் கடைசிநாளில் நியாயந்தீர்க்கும்.” – யோவான் 12:47,48

அவருடைய வர்த்தைகளை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், அவரை தன்னிலிருக்கிறோம் என்று பொருள். அவருடைய வசனமே கடைசி நாட்களில் நியாயந்தீர்க்கும் என்கிறார்.

“எப்படியெனில், ஓருவன் நியாயப்பிரமாணம் முழுவதையும் கைக்கொண்டிருந்தும், ஒன்றிலே தவறினால் எல்லாவற்றிலும் குற்றவாளியாயிருப்பான். ஏனென்றால், விபசாரஞ்செய்யாதிருப்பாயாக என்று சொன்னவர் கொலைசெய்யாதிருப்பாயாக என்றும் சொன்னார்; ஆதலால், நீ விபசாரஞ்செய்யாமலிருந்தும் கொலைசெய்தாயானால் நியாயப்பிரமாணத்தை மிருவனாவாய். சுயாதீஸ்ப்பிரமாணத்தினால் நியாயத்தீர்ப்படையைப்போகிறவர்களாய் அதற்கேற்றபடி பேசி, அதற்கேற்றபடி செய்யுங்கள்.” – யாக்கோபு 2:10-16.

இந்த பத்து பிரமாணத்தினாலேதான் நாம் யாவரும் நியாயத்தீர்ப்பு அடையப் போகிறோம்.

இந்த முதலாவது தூது முதன்முதலாக 1844-ஆம் அஹண்டு துவங்கப்பட்டது. இத்தையை விளக்கம் எமது புத்தகமாகிய “2300 இராப்பகல் தீர்க்கதரிசனம்” என்ற

~5~

புத்தகத்தில் இருக்கிறது.

1844-ஆம் அஹண்டிலே பரலோகத்திலே நியாயத்தீர்ப்பு துவங்கவிட்டது என்று வேதம் சொல்லுகிறது. அந்த 1844-லிலே அஹியானவர் இந்த உலகத்திலே ஊற்றப்பட்டார்.

“நியாயத்தீர்ப்பு தேவனுடைய வீட்டிலே துவக்குங்காலமாயிருக்கிறது; முந்தி நம்மிடத்திலே அது துவக்கினால் தேவனுடைய சுவிசேஷத்தீர்க்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களின் முடிவு என்னமாயிருக்கும்?” – 1பேசு 4:17.

இந்த நியாயத்தீர்ப்பின் காலத்திலே, கர்த்தருடைய பிள்ளைகளாகிய நாம், அஹண்டவரை தேட வேண்டும் என்று நம் தேவன் சொல்லுகிறார். இந்த உலகத்திலுள்ளவர்களை தேடாமல், பரலோகத்தின் அஹண்டவரை தேடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார். இந்த 160 வருஷக்காலமாக நடக்கிற நியாயத்தீர்ப்பு, இன்றோ நாளையோ நம்முடைய புத்தகம் எடுக்கப்பட்டால், நம்முடைய நிலைமை என்னவாக இருக்கும் என்று நினைத்துபாருங்கள். அதுவே அஹண்டவர் இன்று நமக்கு எச்சரிப்பின் தூதை கொடுத்துகொண்டுதேயிருக்கிறார்.

நாம் யாவரும் இந்த நியாயத்தீர்ப்பின் சுத்தியத்தை அறிந்தவர்களாக தேவனுக்கு பயந்து அந்த நியாயத்தீர்ப்பிலே நாம் நிலைநிற்கவேண்டும் என்று தேவன் பெறிதாய் நம்மிடம் எதிர்பார்க்கிறார். நாம் எப்பொழுது ஞானமுழுக்கு பெறுகிறோமோ, அன்றே அஹண்டவருடைய பிள்ளைகளாகிவிடுகிறோம்.

சீலர், நாங்கள் மழுக்கு ஞானஸ்நானம் முன்னாலே பெற்றுவிட்டோமே, பிறகு பாவம் செய்ததினால், இப்பொழுது என்ன செய்வது? என்று கேட்கிறார்கள். அதற்காகதான் அஹண்டவர் அப்போஸ்தலர் 19-ஆம் அதிகாரத்திலே, இரண்டாவது முறை மழுக்கு ஞானஸ்நானம் பெறலாம் என்று கூறுகிறது. சரியானபடி வேதம் அறியாமல், வேதசுத்தியத்தின்படி சரியானபடி நடவாழலிருந்து ஞானமுழுக்கு பெற்றாலும், திரும்பவும் மனநத்திரும்பி ஞானமுழுக்கு பெற்று கொள்ளலாம் என்ற அஹண்டவர் எழுதி வைத்திருக்கிறார்.

1844~ அம் வருடத்திலே நியாயத்தீர்ப்பு வந்தது என்பதற்காகவே seventh day adventist சபையை அண்டவர் எழுபினார். அந்த அண்டலேதான் அந்த சபை உருவானது. அந்த அண்டலிருந்து இன்றவரை இந்த திருச்சபைக்கு, மேலான ஒரு சத்தியத்தை யாரும் பிரசங்கித்தது கிடையாது. இனி யாரும் பிரசங்கம் செய்யவுமாட்டார்கள். ஏனென்றால் வேத்திவுள்ள அத்தனை சத்தியங்களையும் சொல்லிகொண்டிருக்கிறது இந்த சபை.

இக்காலத்திலே சத்தியம் முழுவதும் அறிந்து, மிக வேகமாக திருமுழுக்கு பெற்றக்கிளான்ஸவேண்டும் என்று தேவன் உணர்த்திக்கொண்டேயிருக்கிறார். காலம் கடந்துவிட்டது. இன்னும் மீதியானது ஒன்றுமில்லை. நியாயத்தீர்ப்பை பற்றி வேறு சபைகளில் அதிகமாக பிரசங்கம் செய்வது கிடையாது. மனந்திரும்பு என்று சொல்வதை விட பின்ஸிகுனியமா? வேதனைகளா? கண்ணீரா? கவலையா? கஷ்டமா? கடனா? என்று முக்கால்பாக சபைகள் போதித்து, விசுவாசிகளை அடைந்து ஏமாற்றுகிறார்கள். உன்னை அண்டவர் ஞானமாக்குகிறார். என்னிடம் வந்து உன்னை பற்றின எல்லா காரியத்தையும்

~6~

சொல்லிவிட்டார் என்றிரல்லாம் மக்களை ஏமாற்றி காணிக்கை வாங்குகிறார்கள். தேவை ஒன்றே, முதலாவது இரட்சிக்கப்படு, காலம் சமீபத்துவிட்டது. இன்றே அவர் வந்துவிட்டார் என்றால் நீ எங்கே போவாய்? என்றுதான் இந்த seventh day adventist சபை போதித்து வருகிறது. முதலாவது நீ இரட்சிப்படைந்து பிறகு நீ தேவனிடம் கெஞ்சி அழுக மன்றாடு. நீ கேட்கிற காரியம் உனக்கு நிச்சயமாக கிடைக்கும். மற்றவர்களிடம் போய் தவறான உபதேசங்களை கேட்டு, அவர்களிடமே எனக்காக ஜெபியுங்கள் என்று கேட்பது சரியல்ல. உன்னை பரிசுத்தப்படுத்திகொண்டு நீ ஜெபி, உன் ஜெபத்தை தேவன் நிச்சயமாக கேட்பார்.

இந்த உலகத்தில் எத்தனையோ சபைகள் இருக்கிறது. இந்த நியாயத்தீர்ப்பின் வேலை வந்தது, அது பரலோகத்தில் நடக்கிறது என்ற சத்தியத்தை யாரும் பிரசங்கம் பண்ணுவதில்லை. அகவே இந்த துறைத், உலகிமங்கும் செல்வதற்கு கர்த்தர், இந்த seventh day adventist திருச்சபையை எழுபினார். அகவே இன்றைக்கு அநேகர் தேவ அஹவியானவர் வரும்போது பல பாதைகள் பேசுகிறோம், அற்புதங்களையும் அடையாளங்களையும் செய்கிறோம் என்றிரல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். அனால் மத்தேயு 7~அம் அதிகாரத்திலே நான் உங்களை அறியேன் என்று சொல்லிவிடுவார் என்று அண்டவர் சொல்லுகிறார் அல்லவா? அக்கிரம செய்கைக்காரரே என்னை விட்டு அகன்று போங்கள் என்று அவர் சொன்னால், அண்டவரே, என்ன அகன்று போங்கள் என்று சொல்லிவிட்டுரே, நாங்கள் உம்முடைய நாமத்தினாலேயே பிசாக்களை துரத்தினோம், அற்புதங்களை செய்தோம், அடையாளங்களை செய்தோம் அல்லவா என்று கேட்டதற்கு, அவர் நான் உங்களை அறியேன் என்று சொல்லிவிடுவார்.

நாம் தேவதையை பரிசுத்த ஸ்தலத்திலே குற்றமற்றவர்களாக நிற்கவேண்டும். இதுதான் தேவதையை தூாது. அஹவியானவரின் வல்லமையினாலேயும்,

கிருபையினாலேயும், கர்த்தருடைய பின்னைகள் குற்றமற்றவர்களாக நிற்கமுடியும். மாசற்றவர்களாக நிற்கமுடியும். தேவதையை பத்து பிரமாணங்களையும் கைக்கிளான்ஸமுடியும், இதுதான் இரட்சிப்பின் கவிசேஷம் என்று அண்டவர் சொல்லுகிறார்.

அகவே வானத்தையும், பூமியையும், சமுத்திரத்தையும், நீருற்றுக்களையும் உண்டாக்கினவரேயே தொழுகுக்கிளான்ஸுங்கள் என்று கூறினார், அதாவது சீருஷ்டி கர்த்தாவை தொழுது கொள்ளுங்கள் என்று அர்த்தமாகிறது. இன்றைக்கு உலகத்தின் மக்கள் சீருஷ்டிகளை தொழுகுக்கிளான்ஸிருக்கிறார்கள். அண்டவரை அறிந்த நாம், தேவதைக்கு மேலாக பணத்தை விரும்புகிறோம். அண்டவருக்கு மேலாகவே நாம் பதவியை கனப்படுத்துகிறோம். அண்டவருக்கு மேலாகவே நாம் இந்த உலகத்தின் காரியங்களை நேசிக்கிறோம். அண்டவருக்கு மேலாக நாம் எதை நேசிக்கிறோமோ அதுவே நமக்கு கடவுளாக ஆகிவிடுகிறது. இன்றைக்கு பெண்கள் புருஷனைவிட நகையைதான் அதிகமாக நேசிக்கிறார்கள். அவர்கள் சாகும்வரை தங்கள் நகையை கழற்றவே மாட்டார்கள். கல்லறைக்கு போகும் முன்தான் யாராவது கழற்றிவிடுவார்கள். அகவே நாம் எதை அதிகமாக நேசிக்கிறோமோ அதுவே நமக்கு கடவுளாக ஆகிவிடுகிறது. வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தவரேயே நாம்

~7~

அதிகமாக நேசிக்கவேண்டும் என்ற கர்த்தர் விரும்புகிறார். பரலோகத்திலே இருக்கிறவர்கள் தேவனை எதற்காக தொழுகுகிளான்ஸுகிறார்கள் என்றால். வெளி.4:10,11.

“இருபத்துநான்கு மூப்பர்களும் சீங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கு மூன்பாக வணக்கமாய் விழுந்து, சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிடிருக்கிறவரைத் தொழுதுகொண்டு, தங்கள் கிரீடங்களைச் சீங்காசனத்திற்குமுன்பாக வைத்து: கர்த்தாவே, தேவரீ, மகிழமையையும் கனத்தையும் வல்லமையையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதற்குப் பாத்திராராயிருக்கிற், நீரே சகலத்தையும் சீருஷ்டித்தீர், உம்முடைய சீத்தத்திலே அவைகள் உண்டாயிருக்கிறவைகளும் சீருஷ்டிக்கப்பட்டவைகளுமாயிருக்கிறது என்றார்கள்.” ~ வெளி.4:10,11.

அவர் சீருஷ்டி கர்த்தாவாக இருப்பதால் பரலோகத்திலும் தேவதூதர்கள் அவரை தொழுகுகிளான்ஸுகிறார்கள். இந்த பரிசுத்த ஓய்வுநாளை குறித்தும் வேதம் அதிகமாக பேசுகிறது. பரிசுத்த ஓய்வுநாள், அண்டசராசரங்களை படைத்த அண்டவரை சுட்டிகாட்டுகிறது. அறு நாட்களுக்குள்ளே வானத்தையும் பூமியையும் அவர் படைத்தார் என்று காட்டுகிறது.

“வேறொரு தூதன் பின்சென்று: பாபிலோன் மகா நகரம் விழுந்தது! விழுந்தது! தன் வேசித்தனமாகிய உக்கிரமான மதுவைச் சகல ஜாதிகளுக்கும் குடிக்கக்கொடுத்தானே! என்றான்.” ~ வெளி.14:8.

இந்த பாபிலோன் மகாநகரம் என்பதை குறித்து நாம் சற்று சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். தானியேல் 7~ம் அதிகாரத்திலே இருக்கும் பாபிலோன் ராஜையுதான் இந்த உலகத்திலிருக்கும் மற்ற மார்க்கத்திற்கு தலைமையாக இருந்தது. உலகத்திலிருக்கும் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தை தவிர மற்ற மார்க்கங்கள்

யாவும் இந்த பாபிலோன் அரசாட்சியிலிருந்துதான் வந்தது. ஆகவே இந்த பாபிலோன் என்பது தேவஷுக்கு விரோதமான அரசாட்சி மாத்திரம் அல்ல, தேவஷுக்கு விரோதமான அநேக தத்துவங்களையும் மார்க்கங்களையும் உண்டாக்கின்து இந்த பாபிலோன் அரசு.

ஆகவே ஆவிக்குறிய பாபிலோனை பற்றி அண்டவர் சொல்லும்போது, பாபிலோன் மகாநகரம் விழுந்தது என்கிறார்.

“அந்த ஸ்தீர் இருத்தாம்பரமும் சீவப்பான ஆடையுந்தரித்து, பொன்னினாலும் இரத்தினங்களினாலும் முத்துக்களினாலும் சீங்காரிக்கப்பட்டு, தன் வேசித்தனமாகிய அருவருப்புகலாலும் அசுத்ததாலும் நிறைந்த பொற்பாத்திரத்தைத் தன் கையிலே பிடித்திருந்தான். மேலும், இருக்கியம், மகா பாபிலோன், வேசிகளுக்கும் பூமியிலுள்ள அருவருப்புகளுக்கும் தாய் என்னும் நாமம் அவன் நெற்றியில் எழுதியிருந்தது.”

-வெளி.17:4,5.

இங்கு வேசித்தனம் என்பது, உண்மையான தெய்வத்தை விட்டு மற்ற தெய்வங்களை வணங்கும்போது, அது வேசித்தனம் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. அநேக மார்க்கத்திலுள்ள கொள்கைகளை கிறிஸ்தவ மார்க்கத்திற்குள் கொண்டு வந்து இன்றைக்கு பாபிலோனாக விளங்குகிறது இந்த ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை. ஆகவே அண்டவர் இதை குறித்து சொல்லும்போது அது வீழுந்தது என்று வேதத்திலே விசேஷமாக நாம் ~8-

வாசிக்கிறோம். தேவனை வணங்குகிற அந்த வணக்கத்தை பற்றி மத்தேயு எழுதின கவிசேஷத்திலே நாம் பராக்கலாம்.

“அவர்களுக்கு அவர் பிரதியுத்தரமாக: நீங்கள் உங்கள் பாரம்பரியத்தினாலே தேவனுடைய கற்பனையை ஏன் மிரி நடக்கிறீர்கள்?” - மத.15:3.

யூதர்களுக்கும் அண்டவருக்கும் எப்பொழுதும் வாக்குவாதம் நடந்துகொண்டே யிருக்கும். இந்த யூதர்கள் ஏராளமான சபைசட்டங்கள் வைத்திருந்தார்கள். அண்டவரை தொழுகிகாள்ளுவதற்கு சபைகள் அநேகவிதமான காரியங்களை கொண்டுவந்தது. அண்டவர், மனுஷனுடைய கற்பனைகளை வைத்துக்கொண்டு அண்டவரை வணங்கக்கூடாது என்று சொன்னார். அண்டவருடைய வசனத்தைகொண்டும், அவருடைய சட்டத்தை கொண்டும் தான் அவரை வணங்கவேண்டுமே தவிர, மனுஷனுடைய சட்டம், நியமங்கள், தத்துவங்கள், ஞானங்கள் மாவையும் கொண்டு அண்டவரை வணங்கக்கூடாது என்று அந்த மெய்யான தேவன் சொல்லுகிறார்.

“இந்த ஜூங்கள் தங்கள் வாயினால் என்னிடத்தில் சேர்ந்து, தங்கள் உதடுகளினால் என்னைக் கனம்பண்ணுகிறார்கள்; அவர்கள் இருடுயமோ எனக்குத் தூரமாய் விலகியிருக்கிறது.”-மத.15:8.

மனுஷனுடைய கற்பனைகளை உபதேசங்களாய் போதித்து, வீணாய் எனக்கு ஆராதனை செய்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார். ஆகவே மனுஷனுடைய சட்டங்களை அண்டவர் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதில்லை. காயீன் அண்டவர் சொல்லாத பலியை கொண்டுவந்தான். அண்டவரை நேசித்தான், அவர் சொன்னபடி பலிகளை கொண்டுவந்தான், அவருக்கு துதிசெலுத்தினான், அனால் அவற்றையை பலியை அண்டவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையே.

காரணம், அண்டவர் சொன்னபடி அவன் செய்யவில்லை. ஆட்டுக்குடியாக வருவேன் என்று ஆட்டுக்குடியை பலியாக கொடுத்தார். அதன்படியே ஆபேல் செய்தான். அதை அண்டவர் ஏற்றுக்கொண்டார். அண்டவருடைய வசனத்திற்கு விரோதமான காரியங்களை வைத்து அண்டவரை தொழுகிகாள்ளுமடியாது. இன்றைக்கு மனிதசட்டங்களான சிறுபிள்ளை ஞானஸ்நானம், ஞாயிற்று கிழமை ஆசரிப்பு, இப்படிப்பட்டவைகள் மனித சட்டங்களாக இருக்கிறது. வேதத்திலே எந்த வசனமும் இதை பற்றி சொல்வதில்லை. அவைகளை வைத்து கொண்டு நாம் அண்டவரை தொழுகிகாள்ளும்போது, அந்த ஆராதனை வீணாக இருக்கும் என்று அண்டவர் சொல்லுகிறார்.

ஆகவே அந்த மனுஷனுடைய கற்பனைகளான மற்ற மார்க்கத்திலிருந்து வந்த தத்துவங்கள் யாவற்றையும் குறித்து வேதம் சொல்லுகிறது: பாபிலோன் மகாநகரம் விழுந்தது. தன் வேசித்தனமான உக்கிரமான மதுவை சகல ஜாதிகலூக்கும் குடிக்க கொடுத்தானே என்பதற்கு அர்த்தம், மற்ற மார்க்கத்திலிருந்து வந்த தத்துவங்களை நாம் கைக்கிகாள்ளும்போது, வேசித்தனமான மதுவை நாம் குடிக்கிறோம் என்று அர்த்தம்.

வேசித்தனம் என்பதற்கு, அண்டவருடைய சட்டங்களை விட்டுவிட்டு மனிதருடைய சட்டங்களை கைக்கிகாள்ளுவதேயாகும். மற்ற மார்க்கத்தின் சடங்குரச்சாரங்களை நாம் அனுசரிப்பது வேசித்தனம் என்று வேதத்திலே சொல்லப்படுகிறது. அந்த வேசித்தனத்தை இன்றைக்கு மக்கள், மதுவைபோல குடித்து வெறித்திருக்கிறார்கள் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. அப்படியென்றால், ஒரு மனிதன் குடித்து வெறித்திருக்கும்போது, அவன்

~9~

அவறுக்கு என்ன சொன்னாலும் கேடக்குமாட்டான். அவறுக்கு ஓன்றும் தெரியாது. ஆகவே நாம் கைக்கிகாள்ளுகிற அநேக காரியங்கள் வேதவசனத்திற்கு ஒத்துபோதில்லை, அது தப்பிதமான காரியங்கள், அது அஞ்ஞான மார்க்கத்திலிருந்து வந்தது, அது கிறிஸ்தவ மார்க்கத்திலுடைய கொள்கையில்லை, என்று எவ்வளவுதான் சொன்னபோதிலும், அநேகர் செவிசரய்ப்பதில்லை, ஏனென்றால் திருமறை சொல்வதுபோல், அவர்கள் மதுபானமான மற்ற மார்க்கத்தின் கொள்கைகளினாலே குடித்து வெறித்திருக்கிறார்கள் என்று அண்டவர் சொல்லுகிறார்.

ஆகவே நியாயத்தீர்ப்பு உட்கர்ந்ததினாலே, இந்த வேதத்திற்கு அப்பாற்பட்ட எந்த குரியமானாலும் சரி, அது வீழுந்தது அதிலே பிரயோஜினங்கிடையாது. நியாயத்தீர்ப்பிலே அண்டவர் அவருடைய வசனத்தையும், அவருடைய சட்டத்தையும் வைத்துதான் நியாயத்தீர்ப்பார். ஆகவே அவரடைய வசனத்திற்கும் அவருடைய சட்டத்திற்கும் புறம்பானதில்லாம் வீழுந்தது. நாம் எவ்வளவுதான் அவைகளை பக்தியோடு கைக்கிகாண்டாலும் அதிலே பிரயோஜினங்கிடையாது. அந்த ஆராதனை வீணாகயிருக்கும் என்று தான் அண்டவர் அங்கு விசேஷமாக சொல்லுகிறார்.

“அவர்களுக்குப் பின்னே முன்றாம் தூதன் வந்து, மிகுந்த சத்தமிட்டு: மிருகத்தையும் அதின் சொருபத்தையும் வணங்கித் தன் நெற்றியிலாவது தன் கையிலாவது அதின் முத்திரையைத் தரித்துக்கொள்ளுகிறவனேனா, அவன் தேவனுடைய கோபாக்கிணையாகிய பாத்திரத்திலே கலப்பில்லாமல் வார்க்கப்பட்ட அவருடைய உக்கிரமாகிய மதுவைக் குடித்து, பரிசுத் தூதர்களுக்குமுன்பாகவும், ஆட்டுக்குட்டியானவருக்குமுன்பாகவும் அக்கினியினாலும் கந்தகத்தினாலும் வாதிக்கப்படுவான். அவர்களுடைய வாதையின் புகை சதாகாலங்களிலும் எழும்பும்; மிருகத்தையும் அதின் சொருபத்தையும் வணங்குகிறவர்களுக்கும், அதினுடைய நாமத்தின் முத்திரையைத் தரித்துக்கொள்ளுகிற எவனுக்கும் இரவும் பகலும் இளைப்பாறுதலிராது.” -வெளி.14:9,10,11.

இந்த முன்றாவது தூதன் வரப்போகும் நரகத்தையும் வாதையைப்பற்றியும் பேசுகிறான். இந்த வாதையும் அக்கினியும், மிருகத்தையும் அதின் சொருபத்தையும் வணங்கி, தன் நெற்றியிலாவது தன் கையிலாவது அதின் முத்திரையைத் தரித்துக்கொள்ளுகிறவனுக்கு வருகிறது. மிருகம் என்பது கத்தோலிக்க திருச்சபையை குறிக்கிறது. இன்றைக்கு அரசங்காத்திற்கும் திருச்சபைக்கும் தொடர்பு கிடையாது. அரசாங்கம் வேறு, சபை வேறு. அரசாங்கம் சபையிலே தலையிடகூடாது. அஹிக்குரிய சட்டங்கள் வேறு, இந்த உலகத்திற்குரிய சட்டங்கள் வேறு. அஹிக்குரிய சபையிலே, உலகத்தினுடைய சட்டங்கள் வரகூடாது. இவை இரண்டும் ஒன்றாக கலக்ககூடாது. அவனவனுடைய மனதிலே தோன்றினபடி அவனவன் வணங்குவதற்கு அரண்டவர் சுதந்திரம் கொடுக்கிறுகிறார். தனக்கு இஷ்டமானபடி வணங்குவதற்கு, தனக்கு இஷ்டமான சபையிலே இருப்பதற்கு, தனக்கு இஷ்டமான வழியிலே நடப்பதற்கு சுதந்திரம் கொடுக்கிறுகிறார். அந்த சுதந்திரத்தை எந்த சக்தியும் தடைப்பண்ணகூடாது. இப்படியிருக்க, அரசாங்கம்

~10~

நடுவில் வந்து, இல்லை நீ இப்படி செய்யகூடாது, இந்த மார்க்கத்தைதான் நீ கைக்கொள்ளவேண்டும், இந்த மார்க்கத்தைதான் நீ வணங்கவேண்டும் என்று சொல்வார்களானால் அது சரியல்ல. இதற்காதான் அரண்டவர் இந்த அரசாங்கத்தை மிருகத்திற்கு உப்பிட்டு பேசுகிறார்.

அன்று உண்மையான கிறிஸ்தவர்களை கத்தோலிக்க சபையோருகூட சேர்ந்து அரசாங்கமும் சிவில் சட்டத்தின் மூலமாக எத்தனையோ லட்சக்கணக்கான பேரை கொன்று போட்டர்கள். அங்கே சபை அரண்டவருடைய வழியிலே போகவேண்டும். அப்படியில்லாமல் சபையை கொண்டுபோய் அரசாங்கத்தோடே சேர்த்தால், அரண்டவருக்கு பிரயமாயிருக்குமா ?

வரப்போகிற பயங்கரமான சாபங்களை பற்றி வேதம் நடந்து முடிந்த எந்த காலக்கட்டத்திற்கும் சொல்லவில்லை. இனி வரும் காலத்திற்கு குறிப்பிட்டு சொல்லுகிறது. வருகிற அவ்வளவு பெரிய பயங்கரமான சரபத்திலே தேவனுடைய பின்னைகள் சிக்கிக்கொள்ளகூடாது. அந்த வாதை நம்முது வரக்கூடாது. மிருகத்தினுடைய சொருபத்தை (கத்தோலிக்க சபையை) வணங்குவர்களுக்கு பெறும் வாதைகள் வர போகிறது என்று அரண்டவர் சொல்லுகிறார். இது தவற கத்தோலிக்க சபையை குறிக்கவில்லை என்று

யாராவது சொல்வார்களானால் “மிருகத்தின் முத்திரை”, “தேவனுடைய எதிரான கூட்டாட்சி” என்ற எழுது புத்தகங்களை வாங்கி படியுங்கள். அதிலே இன்னும் விப்ரமாக சரித்திரத்தோடே ஏன் அந்த கத்தோலிக்க சபையை குறிக்கிறது என்பதற்கு சரியான முழுப்பரம் கிடைக்கும். எனது ஈ-மெயில் மூலமாக தங்களுடைய விண்ணப்பத்தை அனுப்பினால், உடனே தாமதமல்லாமல் இலவசமாக அனுப்பிவைக்கப்படும். ange.almode@tiscali.fr

தேவனுடைய பின்னைகளாகிய நாம், அந்த மிருகத்தின் முத்திரையை தரிக்கூடாது என்று அண்டவர் எச்சரிக்கிறார்.

அங்கே இந்த முன்று தூதுகளையும் ஏற்ற கொள்ளுகிற தேவனுடைய பின்னைகள் எப்படி இருப்பார்கள்?

“தேவனுடைய கற்பனைகளையும் இயேசுவின் மேலுள்ள விசுவாசத்தையும் காத்துக் கொள்ளுகிறவர்களாகிய பரிசுத்தவான்களுடைய பொறுமை இதிலே விளங்கும் என்று கூறினான்.” – வெளி.14:12.

இயேசு கிறிஸ்துவின் விசுவாசம் என்றால் என்ன? கல்வாரி சிலுவையானாலும், அதனால் வரும் துண்பமானாலும் துயரமானாலும் மரணமானாலும், அண்டவருடைய கற்பனைகளை காத்து கொள்ளுகிறவர்களின் விசுவாசம் பெரிதாக இருக்கவேண்டும். இப்படியாக முன்றாவது தூது, மிருகத்தின் முத்திரையை பேசி முடிக்கும்போது, நான்காவது தூதுவுடைய சத்தம் கேட்கப்படுகிறது.

“இவைகளுக்குப்பின்பு, வேறொரு தூதன் மிகுந்த அதிகாரமுடையவனாய், வானத்திலிருந்து இறங்கிவரக்கண்டேன்; இவனுடைய மகிழமையினால் பூமி பிரகாசமாயிற்று. அவன் பலத்த சத்தமிட்டு: மகா பாபிலோன் விழுந்தது! விழுந்தது! அது பேய்களுடைய குடியிருப்பும், அசுத்த ஆவிகளுடைய காவல்வீடும், அசுத்தமும் அருவருப்புமூள்ள சகலவித பறவைகளுடைய கூடுமாயிற்று.” – வெளி.18:1,2.

“இவைகளுடைய மகிழமையினால் பூமி பிரகாசமாயிற்று” என்பதற்கு அவனுடைய சத்தம்

~11~

உலகமின்கும் போயிற்ற என்று அர்த்தமாகிறது. “அவன் பலத்த சத்தமாய்” என்பதற்கு, இந்த நான்கு தூதர்களும் பெரிய சத்தம்போட்டு அந்த தூதுகளை சொல்லுகிறார்கள். மனிதர்கள் ஓவ்வொருவரும் அந்த தூதுகளை கேட்கவேண்டும். “மகா பாபிலோன் விழுந்தது! விழுந்தது! அது பேய்களுடைய குடியிருப்பும், அசுத்த ஆவிகளுடைய காவல்வீடும், அசுத்தமும் அருவருப்புமூள்ள சகலவித பறவைகளுடைய கூடுமாயிற்று.” எல்லா அசுத்தமும் சபைகளிலே வந்துவிட்டது. அந்திய மார்க்கத்தினுடைய கொள்கைகள், அசுத்தமான காரியங்கள், விக்கிரக ஆராதனையான காரியங்கள் யாவும் இந்த சபையிலே வந்துவிட்டது. இவை யாவும் கர்த்தகருக்கு அருவருப்பு என்று வேதம் சொல்லுகிறது. பேய்களுடைய உபதேசம் என்ன சொல்லுகிறது? அதுதான் சாகாதென்று. பழத்தை புச்சிக்கும் நாளிலே நீ சாகவே சாவாய் என்று அரண்டவர் சொன்னார். அனால் பிசாசோ நீ சாகவே சாவதில்லை என்று சொன்னான். இப்படியாக அதுதமா சாகாது, செத்தவர்கள் மேலே பறந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், கனவிலே வருகிறார்கள்

என்னில்லாம் பேய்களுடைய உபதேசங்களாக இருக்கிறது. அந்த பேய்களுடைய உபதேசங்கள் கிறிஸ்தவ மர்க்கத்திலே குடியிருப்பாக வந்துவிட்டது என்று அண்டவர் சொல்லுகிறார். ஆகவே தப்பிதமான உபதேசங்களை மக்கள் குடித்து வெறித்திருக்கிறார்கள். அது தப்ப என்று சொன்னால்கூட புரிவதில்லை. இதை பற்றி வேதம் சொல்லவில்லை என்று சொன்னால்கூட நம்ப மறுக்கிறார்கள்.

“பின்பு, வேறொரு சத்தம் வான்திலிருந்து உண்டாகக் கேட்டேன். அது: என் ஜனங்களே, நீங்கள் அவனுடைய பாவங்களுக்கு உடன்படாமலும், அவனுக்கு நேரிடும் வாதைகளில் அகப்படாமலும் இருக்கும்படிக்கு அவளைவிட்டு வெளியே வாருங்கள்.”

~வெளி.18:4.

நோவாயின் காலத்தில் இதோ ஜிலப்பிரளயம் வரபோகிறது, இந்த உலகத்திலிருந்து வெளியே வந்து தான் செய்த பேழைக்குள்ளே வந்து சேர சொன்னான். வந்து சேர்ந்தவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள்.

தேவகுராத்தர்கள் லோத்துவை பாரத்து, பட்டணத்தை அழிக்கபோகிறோம் வெளியே வாருங்கள் என்று அழைத்தார்கள். வெளியே வந்தவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள்.

இதோ இனி வரப்போகும் அழிவுக்குமுன் வாதைகளுக்கு தப்பித்துக்கிளான்ஸ தேவன் இந்த உலகத்தையே வெளியே வர அழைக்கிறார். அஞ்ஞான கொள்கைகள், அஞ்ஞான மார்க்கங்களிலிருந்து வெளியே வாருங்கள் என்று அண்டவர் விசேஷமான துாதை யாவருக்கும் அஹுப்புகிறார்.

ஆகவே பரிலோயின் கொள்கைகளை பிடித்து கொண்டு இருப்போமானால், வரும் வாதைகளில் நாம் தப்பமுடியாது. அந்த பயங்கரமான வாதைகளுக்கு நம்மை கொண்டுபோவது, அந்த மிருகத்தின் முத்திரைதான். அந்த தப்பான உபதேசங்களை விட்டு வெளியே வாருங்கள் என்று விடாமல் அண்டவர் அழைக்கிறார். வருகிறது ஞாயிற அங்கிப்பு சட்டம் ! ஜாக்கிரதையாக மனந்திரும்புவோமாக! வருகிறது தேவனுடைய அரசாட்சி ! ஜாக்கிரதையாக மனந்திரும்புவோமாக! ~ அஹிமன்! அஹிமன்! அஹிமன்!